

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE DISTRICT OF MASSACHUSETTS

SHELDON G. ADELSON,)	
Plaintiff,)	Civil Action No.
)	
v.)	04-cv-10357-RCL
)	
MOSHE HANANEL,)	
Defendant.)	

**MOTION OF HANANEL FOR LEAVE TO FURTHER SUPPLEMENT RECORD
WITH ISRAELI SUPREME COURT DISMISSAL OF ADELSON'S APPEAL**

Defendant Moshe Hananel (“Hananel”) requests leave to supplement the record with the final outcome of an interlocutory appeal that Plaintiff Sheldon G. Adelson (“Adelson”) had taken in the Israeli proceedings. On May 15, 2006, the Supreme Court of Israel (acting, as is customary, through a three-judge panel) dismissed the appeal of Adelson, who was seeking to overturn an interlocutory ruling of the National Labor Court in the prior pending consolidated case between Adelson and Hananel in Israel. Adelson has tried to argue in the present case that Israel is a less convenient forum, citing allegedly delayed proceedings in Israel caused by a pending appeal, in his Objections (Dkt. # 137) to the March 28, 2005 Report and Recommendation of Magistrate Judge Sorokin (Dkt. # 135). Objections at 9, 15 (but omitting to mention that Adelson had filed the sequential interlocutory appeals).

Now Israel’s highest court (promptly affirming the National Labor Court appellate decision of March 1, 2006, previously submitted as Dkt # 132) has rejected Adelson’s petition for further appeal. A copy of the four-paragraph decision in Hebrew and a translation are attached hereto as Exhibit 1. The ruling dismissing Adelson’s petition appears in paragraph 4.

The Court should recognize this outcome as further support for Magistrate Judge Sorokin’s Recommendation of dismissal for forum non conveniens in favor of the prior Israeli proceeding in which Adelson has, without objection to its convenience, litigated the terms of his

employment agreement, including investment options, with Hananel since 2001, and in which the Israeli courts have been and are actively engaged.

WHEREFORE, the Court should permit supplementation of the record with the decision of the Supreme Court of Israel dated May 15, 2006 attached hereto.

Respectfully submitted,

Dated: May 17, 2006

MOSHE HANANEL

By His Attorneys,

/s/ James A. G. Hamilton

James A. G. Hamilton (MA Bar # 218760)
PERKINS, SMITH & COHEN, LLP
One Beacon Street
Boston, MA 02108
617.854.4000

Certificate of Service

I hereby certify that this document filed through the ECF system will be sent electronically to the registered participants as identified on the Notice of Electronic Filing (NEF) and paper copies will be sent to those indicated as non-registered participants on May 17, 2006.

/s/ James A.G. Hamilton

MotLvSuppIsrApp2d-31216-1

EXHIBIT 1

In the Supreme Court sitting as the High Court of Justice

Case no. 2542/06

Before: Honorable Judge A. A. Levy

Honorable Judge E. Arbel

Honorable Judge E. Rubinstein

Petitioners: 1. Interface Partners International Limited

2. Sheldon G. Adelson

Versus

Respondents: 1. National Labor Court

2. Moshe Hananel

Petition for conditional injunction

Preliminary response on behalf of Respondent 2 dated May 7, 2006

On Behalf of the Petitioners: Attorney Avigdor Klagsbald, Attorney Amir Shraga

One Behalf of Respondent 2: Attorney David Peretz

Decision

The Honorable Judge E. Levi:

1. Respondent 2, Moshe Hananel, was fired from his job at petitioner 1. In the framework of settlement negotiations between him and petitioner 2, Sheldon G. Adelson, the controlling owner of petitioner 1, the two exchanged correspondence which states that they are being handled "Without prejudice, not binding, for negotiation purpose only." Those memoranda were added to the affidavit of respondent 2 and as appendices to the complaint submitted to the Labor District Court. The petitioners submitted to the district court a motion to strike the affidavit of petitioner 2 and require submission of a new affidavit, from which would be deleted any reference to the settlement negotiation which was conducted between the parties. This motion was rejected, and as a result an appeal was submitted to the National Labor Court, which ruled by majority, that the memoranda will remain in the complaint file, and upon

completion of deliberation the District Court will consider the interest of finding the truth and confidentiality of the documents, in light of the trend of moving from admissibility to weight in evidentiary law. It was also decided that evidence exchanged between the parties during negotiation are admissible, unless it was expressly stated that this was their purpose, and even in this last case there are exceptions where the evidence will be considered admissible.

2. Against this last decision the present petition was submitted, and within its frame the petitioners are asking for issuance of a conditional injunction in which the respondents will be obligated to show cause why the verdict of the National Labor Court should not be vacated, in which, according to the claim, a new precedent was established, that was also applied incorrectly. According to their claim, in the decision it was established for the first time, that documents presented for negotiation will be admissible, even though the parties to the negotiation determined otherwise. This is contrary to the fact that the existence of negotiations to compromise is a voluntary matter, and in the absence of a proper protection, the unwillingness of parties negotiating to compromise to reveal the full material in their possession, will frustrate the possibility of compromise. Also, the petitioners object to the decision of the District Court, according to which their objections to the submission of confidential evidence was late. This decision is supported by the precedent according to which if one party does not object to invalidate evidence, this evidence becomes fully admissible for each and every matter. According to the petitioners, we are dealing with documents that are not admissible at all, and therefore, the relevant time to object is the date of actual submission of the evidence, meaning, at the beginning of the cross-examination of respondent 2. Hence, according to their claim, they were not only not late at all in their objection, but they were early. The petitioners further stress, that this case is included in the cases where the High Court of Justice will interfere in the decision of the National Labor Court, due to the novelty of the issue dealt with, and its far-reaching ramifications.

3. In response to the petition, respondent 2 requests to dismiss it in limine, because the decision which is the subject of this petition is an appeal from an interlocutory decision of the District Labor Court, and it has a clear deliberative character, which does not justify the interference of this Court. According to his claim, no new precedent was determined in the decision of the District Court, because even in the current judicial landscape there could be scenarios in which documents would be declared admissible, even if prepared for settlement discussion purposes. Also, claims Responder 2, the petitioners are precluded from raising the claim of confidentiality, since they have not done so in many legal proceedings ongoing between them during the years. Also mentioned, that according to respondent 2, the basis of this petition is in the desire of the petitioner to prove within the frame of another claim that was filed by him in the USA, that the State of Israel, because of the length of its legal proceedings, is not an appropriate forum to adjudicate the complaint. Hence, claims this respondent, this petition was submitted for unrelated and improper motives.

4. This petition should be rejected. This Court does not sit as an appellate legal instance on the decision of the National Labor Court. Its involvement is limited to cases where there is a substantive legal error in the decision, and when the circumstances show that justice requires it [case citations omitted]. Those things are far more applicable in light of the fact that we deal with a petition directed against an interlocutory decision having a deliberative character,

which was deliberated before two legal instances, and the deliberation in the main proceeding is still pending [citations omitted].

In light of the above, I did not find that a cause was proved for the intervention of this Court, thus I have decided to dismiss the petition in limine.

[by]
Judge E. Levi.

Judge E. Arbel:
I concur.

Judge E. Rubinstein:

I agree with the decision of my colleague Judge Levi. I will just add that the question for which a dispute arose in the National Labor Court, i.e., the evidentiary status of the documents exchanged during negotiations - is for me a notable question; but the case and the circumstances, and certainly when dealing with interlocutory decisions, do not make it fit to be addressed, in the context of intervention in the National Labor Court. For myself, I have accepted for a long time, the basic trend for the transition from admissibility limitations to weight limitations (but see in the criminal context [reference to case omitted]); but it appears that its limits still need consideration, beyond deciding each case for itself. As aforesaid, I join the decision.

01016287

בבית המשפט העליון בשבתו בבית משפט גבוהה לצדק

בג"ץ 2542/06

כבוד השופט א' אי לוי
כבוד השופט ע' ארבל
כבוד השופט א' רובינשטיין

בפני:

העוטרים:
1. אינטראפיס פרטנרס אינטראנסיונל לימייד
2. שלדון ג' אדלסון

נ ג ד

המשיבים:
1. בית הדין הארץ לעובודה
2. משה חננאל

עתירה למונע צו על-תנאי
תגובה מקדמית מטעם המשיב 2 מיום 7.5.06

בשם העוטרים:
עו"ד אביגדור קלגסבלר, עו"ד אמיר שרגא

בשם המשיב 2:
עו"ד דוד פרץ

פסק דין

השופט א' אי לוי:

1. המשיב 2, משה חננאל, פוטר מעובודתו אצל עותרת 1. במסגרת משא ומתן לשרה בין לעותר 2, שלדון ג' אדלסון, בעל השליטה בעותרת 1, החליפו השנהים "Without prejudice, Not binding, For negotiation purpose only". מזכירים אלו צורפו לצהיר עדותו של המשיב 2 וכנספהם לכתב החביעה שהגיש לבית-הדין האוורלי לעובודה. העוטרים הגיעו לבית-הדין האוורלי בקשה להורות על הוצאת תצהירו של המשיב 2 והגשו של תצהיר עדות חדש, ממנו יושמט כל אזכור למשא ומתן לפשרה שהתנהל בין הצדדים. בקשה זו נדחתה, ובעקבות כך הוגש ערעור לבית-הדין הארץ, שקבע ברוב דעתו, כי המזכירים "ישארו בתיק ה התביעה, וכי עם סיום הדיון ייתן בית-הדין האוורלי את דעתו לאינטראנס גילוי האמת ולחיסין המסתכנים, וכן מגמת המעבר מקובלות למשקל בדייני ראיות. עוד נקבע, כי ראיות

שוחלפו בין הצדדים במסגרת משא ומתן קבילות הן, אלא אם כן נאמר במשמעות שזה ייעודן. ואף במקרה אמרו זה קיימים חריגים בהם ייחשבו הראיות בקבילות.

בנוגד החלטה אחרתה זו הוגשה העתירה הנוכחית, ובמסגרתה מבקשים העותרים ליתן צו על תנאי בו יחויבו המשיבים לנמק מדוע לא יבוטל פסק דיןו של בית-הדין הארץ לעובדה, בו על פי הנטען, נקבעה הלכה חדשה, שגמ' יושמה באופן שגוי. לטענתם, בפסק-הדין נקבע לראשונה כי מסמכים שהוצעו לצורכי משא ומתן יהיו קבילים, על אף שהצדדים למשא ומתן הגיעו לאחרת. זאת, חרף העובדה כי קיומו של משא ומתן לפשרה הינו עניין וולנטאורי, וכי בהעדר הגנה הולמת, לא תהיה נוכנות של צדדים המנהלים משא ומתן לפשרה לחשוף את מלאו החומר שברשותם, וכן חסוכל אפשרות מימושה של הפשרה. כמו כן, משייגים העותרים בנוגד קביעהו של בית-הדין האזרחי, לפיה התנגדותם להגשת הראיות החסויות הובעה באיתור. קביעה זו נתמכה בהלכה הנוגגת לפיה אם בעל דין איינו מתנגד לפסילתתה של ראייה, הופכת היא לכשרה לכל דבר ועניין. לטענת העותרים, עסקיןן במסמכים שאינם קבילים כלל, ולפיכך, המועד הרלונטי להtanגדות הוא מועד הגשתה של הראיה בפועל, הינו, עם תחילת חקירתו הנגדית של מшиб 2. מכאן, לשיטתם, לא זו בלבד שלא אחדרו בהtanגדותם, אלא אף הקדימו את זמנה. עוד מטעמים העותרים, כי מקרה זה בא בכלל המקרים בהם תערב בית-המשפט הגבוה לצדק בהשלמותו של בית-הדין הארץ לעובדה, נוכחה מדשנות הסוגיה בה עסקיןן, והשלכותיה מרחיקות הלכת.

בתקופתו לעתירה, מבקש משב 2 לדוחותה על הספר, לאחר ופסק-הדין נשוא. העתירה הינו ערעור על החלטת ביןימיט של בית-הדין האזרחי לעובודה, והוא בעל אופי דיןוני מובהק, שאיןנו מצדיק את התערכותו של בית-משפט זה. לטענותו, לא נקבעה בפסק-הדין של בית-הדין הארץ הלכה חדשה כלשהי, לאחר ואך במצב המשפט הקיימים ייתכנו מקרים בהם יוכרו מסמכים כקבילים, אף שהוכנו לצורכי משא ומתן. עוד טוען משב 2, כי העותרים מנעוים מההעלו את טענת החיסיון, לאחר שלא עשו זאת בנסיבות של הליכים משפטיים רבים שהתנהלו ביניהם במהלך השנים. עוד יouter, כי לטענת משב 2, יסודה של עתירה זו ברצון העותר להוכחת בנסיבות של תביעה אחרת שהוגשה על ידו בארץות-הברית, כי מדינת ישראל, בשל התמשכות ההליכים המשפטיים בה, הינה פורום בלתי נאות לבירורה של התביעה. לפיכך, טוען משב זה, הוגשה עתירה זו מטענים זרים ופסולים.

4. דין העתירה להידוחות. בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על הכרעותין של בית-הדין הארץ לעובודה. התערבותו מצטמצמת לקרים בהם נפלה בפסק-הדין

טעות משפטית מהותית, וכשנשיכות העניין מודרות כי הצדק מחייב זאת (ראו בג"ץ 525/84 חסיב נ' בית הדין הארץ לעובודה, פ"ד מ(1) 673; בג"ץ 8111/96 הסתדרות העובדים החדשה נ' התעשייה האוירית בע"מ, פ"ד נח(6), 481). הדברים נכונים בהחלט שאת נוכח העובדה כי מדובר בעירה המכוננת כנגד החלטת בגיןים בעלת אופי דינוני, אשר לבנה בפניו שתי ערכאות, ואשר הדין בהליך העיקרי עוזנו תלו ועומד (ראו בג"ץ 03/1337 כנעני נ' בית הדין הארץ לעובודה, לא פורסם; בג"ץ 9746/05 שדה נ' אוניברסיטת בן גוריון, לא פורסם; בג"ץ 05/1192 וינברג נ' בית הדין האויר לעובודה בתל אביב, לא פורסם).

noc'h كل אלה, לא מצאתי כי הוכחה עילה להטערכותו של בית משפט זה, ומכאן החלטתי לדחות את העתירה על הסוף.

שופט

השופט ע' ארבך:

אני מסכימה.

שופטת

השופט א' דובינשטיין:

מסכימים אני לפסק דיןו של חברי השופט לוי. אוסף רק, כי השאלה שעליה נתגלהה המחלוקת בבית הדין הארץ לעובודה – קרי, מעמד הראייתי של מסמכים שהוחלפו במהלך מום – היא ענייני שלאה נכבהה; אלא שהמקרה והנסיבות, כאמור המשעיקין בהחלטה בגיןים, אינם מתאימים להידרש אליה, בגדיר הטערכות בפסק דיןו של בית הדין הארץ לעובודה. כשלעצמם מקובלת עלי מכרמת דנא המגמה הבסיסית של המעבד מגדרי קובלות לגדרי משקל (אך ראו בהקשר הפלילי ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' החובע הצבאי הראשי (טרם פורסם) (פסקאות 48-49 לחוות דעתה של השופט בגין); אלא שדומה כי גבולותיה עודם בצריך עיון, מעבר להכרעת כל מקרה לגופו. כאמור, מצטרף אני לפסק הדיון.

שופט

הוחלט כאמור בפסק-דיןו של השופט א' א' לוי.

ניתן היום, י"ז באيار תשס"ו (15.5.2006).

שופט

שופטת

שופט

העתק בדף לשינוי נערך ונשלח 000_00025420 doc.008.008 / 76
מרכז מידע, טל: 6593866 ; אוא אונטראנו, www.court.gov.il

